

om og siger: Nej, saadan skal det slet ikke være, det skal være lige det modsatte.

Men saa siges der, at hvad der her foreslaas af Mindretallet, er en Mæglingsbestemmelse, noget midt imellem. Det vil sige, at de, som have været Timelærere „i god Tro“, skulle ogsaa have deres Timelærervirksomhed medberegnet. Udtrykket: „i god Tro“ er mindre heldigt her, hvor der dog ikke tales om Forbrydelser og Forseelser, og det var jo allerede fra første Færd af tydeligt nok, hvad Administrationens Mening var med denne Bestemmelse. Jeg ved egentlig ikke, hvad dette Udtryk skal sige. Men Stillingen er den, at hvis Højesteretsdommen giver vedkommende Timelærer Medhold, faar han sin Anciennetet beregnet derefter. Han har nu fast Ansættelse og faar selvfølgelig sin Anciennetet beregnet ifølgeommen. Vi kunne ikke gaa hen og lave Anciennetetsberegningen om. Mindretallet vil have, at Timelærerne skulle have Adgang til at regne deres Virksomhed som saadanne med i Ancienneteten, naar deres Timelærervirksomhed er falden i de sidste 4 Aar, at sige, hvis Højesteretsdommen gaar Ministeriet imod, men dette kan jeg ikke være med til. Derfor kan jeg ikke tiltræde det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, men det kommer vel ikke til Afstemning, da det jo vil give Loven en helt anden Mening, end Mindretallet har tilsigtet. Hvis man da kommer til en anden Affattelse til 3die Behandling, og denne gaar i Retning af at give de Lærere, der nu ere ansatte fast, en Sikkerhed for, at deres Anciennetet ikke forringes, saa er det jo noget, vi kunne tale om, for saa er det ikke noget saa direkte Angreb paa Rigsdagens hidtidige Stilling. Nu faa vi se, hvad Meningen er, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved dette Ændringsforslag.

For kortelig at rekapitulere, hvad jeg har sagt, skal jeg nævne, at jeg tiltræder Udvalgets Forslag med Undtagelse af Forslagene Nr. 25—29, som jeg rigtignok vilde ønske, at Udvalget vilde tage tilbage, for saa vidt man kunde slutte sig til et Forslag af mig ved 3die Behandling om at forhøje Summen med 10,000 Kr. Jeg maa dernæst være mod Mindretallets Ændringsforslag, baade Socialdemokraternes, som ere stik imod Forudsætningen for dette Lovforslag, der er den at gennemføre en Forbedring af Loven af 1899 i saa vidt et Omfang, som man paa Forhaand kan tænke sig, at begge Rigsdagens Ting kunne slutte sig til, saaledes at Forbedringen kan føres igennem i Aar, og jeg maa ogsaa være imod de øvrige Mindre-

talsforslag, som jeg paa ingen Maade kan tiltræde, og jeg maa særlig være imod Ændringsforslaget om at ødelægge Undervisningen i de almindelige Undervisningsfag i Forskolen.

P. T. Nielsen: Jeg ønsker kun med et Par Bemærkninger at anbefale det Ændringsforslag, der under Nr. 19 er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 5. Valgkreds (Carl Hansen). Det gaar jo ud paa at give de Lærere, som ere ansatte ved en af de af Staten understøttede Opdragelsesanstalter, Anciennetet, Lønningstillæg, for den Tid, de have arbejdet ved disse Anstalter. Der er jo kun 5 Anstalter af denne Art her i Landet, og disse ere jo, kan jeg næsten sige, saa godt som Statsanstalter, idet de i alt Fald ere selvejende Institutioner af den Art, at Staten er i høj Grad interesseret baade i Resultatet af deres Undervisning og i de økonomiske Forhold, som disse Anstalter virke under. Som Forholdene ere, er det vanskeligt for disse Anstalter at beholde deres Lærere gennem en længere Aarrække. De vinde ingen Anciennetet faa, ingen Udsigt til Lønningstillæg for den Tid, de virke paa Opdragelsesanstalterne, og det fører selvfølgelig til, hvad man ikke kan fortænke dem i, at de søge derfra, saa snart de kunne faa fast Ansættelse. Dette fører altsaa til en idelig Skiften. Jeg kender noget til Forholdene paa en af Landets Opdragelsesanstalter, nemlig Himmelbjerggaarden, og der har jeg faaet Erfaring for, hvor vanskeligt det er for dem under de nuværende Forhold at holde Lærerne fast.

Jeg synes, at der kunde være forskelligt, der kunde begrunde, at man gjorde en Undtagelse for disse Anstalters Vedkommende. Naar man ikke har villet gaa med til det, antager jeg, det er, fordi man frygter Konsekvenserne, men jeg synes dog, der kunde være en Grund til at gøre en Undtagelse netop for disse Anstalter, ikke alene fordi Staten er interesseret i disse Anstalters hele Virksomhed, men ogsaa fordi det er meget vanskelige Børn, der her arbejdes med, og jeg tror, man maa indrømme, at er der noget Sted, hvor der trænges til, at man, ved en Undervisning fastholder et pædagogisk Talent, man kan have faaet fat paa, saa er det paa disse Opdragelsesanstalter, hvor man har med saa vanskelige Børn at gøre. Jeg beklager derfor, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem for Præstø Amts 5. Valgkreds at faa flere af Udvalgets Med-